

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

7. Inter innumeræ &c. Alfonso Aragoniæ, & Siciliæ Regi concedit Insulam
Castri Rabei Rhodo vicinam: anno 1450.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](#)

ANNO
1450.

ris nostræ hujus pacificæ humilitatis contem-
platu suis devotis jugibusque orationibus com-
mendabit. Datum Lausaniæ VII. Idus Aprilis,
anno à nativitate Domini M. CCCC XLIX.
Pontificatus nostri anno IX. signé au bas,
Martinus. Et sur le repli, P. Hemon.

VII.
Ex Cod.
Leibnitii
Tom. I. pag.
422.

Alfonso Arragonis, & Sicilia Regi concedit
Insulam Castræ Rabei Rhodo vicinam :
anno 1450.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad futuram rei
memoriam.

Intra innumeratas & multiplices curas, quibus continuo pro rerum & negotiorum varicestate premitur illam libenter amplectitur, per quam nostræ provisionis auxilio & suffragiis Christianum nomen & fides orthodoxa nostri præcipue temporibus defendatur, crescat, & augmentum suscipiat, ac pro hujusmodi defensione militantes, honorem gloriam & commoda consequantur. Cum itaque nuper fide dignorum relatione perceperimus juxta insulam Rhodi esse aliâ parvam insulam, incolis & habitatoribus penitus viduatam, in qua quoddam oppidum, quondam castrum rubeum nuncupatum, ad hospitale Joannis Jerosolymitanæ pertinens, cuius ædificia, tures & structurae per Teucros & Saracenos, aliosque Christiani nominis hostes diruta & solo aquata sunt, nec spem ullam esse, quod hospitale illorum reparacioni intendere posse, imo periculum maximum inimicæ, ne Teuchi & Saraceni qui totam illam oram maritimam singulis annis, modò classe, modò copiis pedestribus, hostiliter discurrunt, dictam insulam occupent, & castrum ipsum readificant, quod propter loci, & situs opportunitatem, maxima damna circumvicinis locis Christianorum, & maximè Rhodi inferre posset; è contra verò, si dictum Castrum per aliquem Potentissimum Principem Christianum redificaretur & muniretur magna exinde praesidia Christianis adversus perfidos Crucis Christi inimicos parari possent. Nam cum eadem insula portum in mari habeat, classis Christianorum tutò se ibi recipere posset, & insula ipsa populo & habitatoribus facundaretur. Eam ob rem nos potentiam, existimationem, & devotionem charissimi in Christo filii nostri Alfonsi Arragonum Regis Illustris, considerantes, ac attentes pium ejus propositum, & desiderium, ne dum ad Insulam Rhodi & Regnum Cypri, verum ad alias circumvicinas regiones Christianas conservandas, & à miserrima oppressione ac crudelissima vexatione infidelium liberandas qui pro infensissimo odio, & nefandissima cupiditate, qua flagrante ad nomen Christianum exterminandum, singulis annis, ut audivimus, multa milia Christianorum capiunt, & quod cum lacrymis, & ingenti animi dolore referimus miserias eorum animas dæmoniis fraudulenter proficiere conantur; cupientes quantum cum Deo possumus hanc barbarorum rabiem in Christianos comprimere, ac animadverentes, quod Rex Arragonum potentissimam classem paret, & omnes vires suas exercere velle se obtulit, ad infrigendam Teucorum & Saracenorū superbiā, modo dominium ipsius insulæ & Castræ ei concederemus, prædictis omnibus matura deliberatione pensatis; eidem Regi concedimus, ut dictum Castrum redificare, & Insulam hominibus & habitatoribus facundare, ipsumque Cal-

trum & Insulam tanquam Dominus liberè & licetè possidere possit quamdiu sua celsitudini videbitur & placebit, non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis ac statutis stabilitamentis, consuetudinibus, usibus ac naturis dicti hospitalis, quibus omnibus, etiam si de illis, ac eorum totis tenoribus specialis & expressa mentio habenda foret, hac vice dumtaxat specialiter derogamus.

Nulli ergo &c. Datum Afflisi anno &c. M. CCCCL. pridie Non. Octobris Pontificatus nostri anno IV.

ANNO
1450.

Renuit Tributum Ecclesiasticis à Carolo Fran-
corum Rege imponi: anno 1450.

VIII.
Ex Spicil.
Dacheri
Tom. 3. pag.
790.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Carissime in Christo Fili, salutem & Apof-
tolicam benedictionem.

Recepis litteris tuis celsitudinis, & intellecto desiderio tuo super gæbella vini quod venditur per Ecclesiasticas personas Regni tui: Respondemus nos dolere vehementer, naturam rei de qua agitur esse talē, quæ per nos fieri non possit. Nam vota huic tuo sine magna infamia nostri, qui Ecclesiastice libertatis protectores, non oppressores esse debemus, & offensa Dei ac conscientiae nostræ nullo modo satisfacere possemus. Certissima debet esse Tua Serenitas, nullam rem esse ita difficultem, quæ facilis non esset apud nos, quando videremus eam honori ac commodo tuo futuram: verum auferre hanc Ecclesiasticam libertatem, nec nostro conveniret honori, neque tuo. Hortamus itaque Serenitatem ipsam, ut velis tamquam Christianissimus Princeps hanc Ecclesiasticam libertatem in Christianissimo Regno tuo, tempore tuo, non modo non infringere, verum etiam protegere, quemadmodum Christianissimi progenitores tui fecerunt: quo casu successus tuos Deus, cuius veneratione prefata libertas indicta fuit, continuo feliciores faciet, & Serenitatis tuae statum augebit.

Si in alia re possumus Celsitudini tuis complacere, libertissime faciemus; & nobis, qui Serenitati tua multis respectibus quam maximè sumus obnoxii, jucundissimum erit.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo piscatoris, die 11. Maii M. CCC. L. Pontificatus nostri anno quarto.

Pet. De Noxto.

Bulla ad Syndicos Genevenses missa, quæ laudat eos posuisse obicem ne captiui sùa Urbe exierit Episcopus Montis Regii, & horretatur eos ut illum tueantur: anno 1451.

IX.
Ex Archiv.
Reip. Genov.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilettis filiis Sindi-
cis & Communitati civitatis Gebennensis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Magnam laudem meremini dilecti Filii, qui tanquam boni, fideles & devoti, impeditis quomodo venerabilis Frater noster Americus Episcopus montis Regalis extra civitatem vestram captus duceretur, fecisti enim sicuti faciunt ii qui Deum timent & censuras ecclesiasticas verentur, & honorem suum illum cipiunt conservare. Itaque valde commendamus